

ИЗВЕСТИЯ

НА
ВАРНЕНСКОТО АРХЕОЛОГИЧЕСКО
ДРУЖЕСТВО

КНИГА XI

BULLETIN
DE LA SOCIÉTÉ ARCHÉOLOGIQUE
À VARNA

TOME XI

1960

ДЪРЖАВНО ИЗДАТЕЛСТВО * ВАРНА

Съобщения

ДОБРИН ВАСИЛЕВ

На 11 февруари 1957 г. почина във Варна Добрин Василев, един от големите радатели на българската книга и автор на много печатни трудове. Роден на 12 април 1893 г., той живя изключително във Варна и свързало името си с този град. След като завършил гимназия, той заминал за Германия, където изучавал литература и история на изкуството. Там е отпечатал и първия си книжовен труд: *Die Lebensfähigkeit eines kleinen Volkes*, поместен в „*Dokumente des Fortschrittes*“, Berlin, 1914.

Поради войните Д. Василев е бил принуден да прекъсне учението си в чужбина. Той се върнал в България и завършил право в Софийския университет. През 1928 г. постъпил уредник на Варненската общинска библиотека, сегашната Окръжна библиотека, и там като неин директор служи до 1952 г.

Добрин Василев търсеше неутолимо знание и бе човек с висока духовна култура. Той е автор на шест сборки разкази и повести, ала по-голяма цена имат неговите научноизследователски трудове: Исторически очерк на Варненската градска общинска библиотека, 1933 г., Десет години Варненско културно-просветно читалищно д-во, 1936 г., Българските читалища, 1939 г., Универсален каталог, 1942 г., и най-важният му труд — История на българския театър от древността до наши дни, 1942 г., 240 стр., отбелязан и в БСЭ. Д. Василев е работил и като драматург в Общинския театър в града, превеждал е пиеси и е писал театрални рецензии. Печатал е статии по литературни и исторически въпроси. Д. Василев бе член на Варненското археологическо д-во, на Българския библиографски институт, на Съюза на научните работници и пр. Изнасяше сказки, а с големите си знания по библиография услужваше на всички, които прибегваха до неговата помощ. По решение на градския народен съвет една от варненските улици носи неговото име.

Димо Минев

АТАНАС ЙОСИФОВ МАНОВ

На 15. VI. 1959 г. във Варна се помина Атанас Манов, дългогодишен културен деец в нашия град.

Роден през 1862 г. във Варна, Манов получил първоначалното си образование в местното гръцко училище, след което завършил търговското училище в о. Халки. След завръщането си в България постъпил в Петропавловското духовно училище, а по-късно завършва и Военното училище в София. През време на войните взел участие като офицер, но след Първата световна война минал в запаса.

Отрано Манов се отдал на обществена, културна и научна дейност. Годици наред той бил член на Варненското археологическо дружество и председател на дружеството „Варненски кореняк“. В многобройни статии в местните вестници Манов дава интересни сведения и проучвания върху близкото минало на Варна. Освен това дълги години той се е занимавал и с византийското църковно песнопение, като събрал интересен материал.

Най-важни са изследванията на Манов върху произхода, бита и културата на гагаузите, като е написал следните работи:

1. Обичаи на гагаузите във Варна. ИВАД III, 1910, с. 24—30.

2. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ ΓΚΑΓΚΑΟΥΖΟΙ. В гръцкото научно списание ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤ. ΣΠΟΥΔΟΝ, ΕΤΟΣ I, 1933, с. 383—400.

3. Потеклото на гагаузите, техните обичаи и нрави. В две части. Варна, 1938 г.

Особено ценна е втората част на последния му труд, който съдържа обилен фолклорен материал за гагаузите. Важни за науката са и събраните от Манов, но необнародвани гагаузки народни песни, които те първа ще трябва да се проучват.

А. И.